

De kredietcrisis is weer helemaal terug van weggeweest. De afgelopen week meldten grote banken enkele gevolgen van hun financiële frivoliteiten. Een terugval van de aandelenmarkten was het voorspelbare resultaat. De uitwerking van de rentestap van de FED heeft dan ook, mede omdat werd aangegeven dat het voorlopig de laatste daling was, niet lang geduurd. Zekerheid was opnieuw gewild en de staatsobligaties konden weer wat herstellen. Vanuit een wat langer technisch perspectief is er nog steeds niet erg veel aan de hand. In de hieronder weergegeven grafiek wordt e.e.a duidelijk gemaakt aan de hand van het verloop van de S&P-500. De trendlijn die al vanaf 2003 het koersbeeld domineert is nog volledig intact. Vanaf de bodem van april gerekend is de index nu op de 61,8% fibonacci-steun aangekomen. Indien deze steun houdt dan is de kredietangst een kleine oprisping geweest. Convergentie (positief) tussen de RSI en de differentiële MACD enerzijds en de koerstoppes van juli en oktober anderzijds maakt duidelijk dat de optimisten zich in de VS nog niet gewonnen willen geven. En....niemand gelooft dat Bernanke nu opeens bestrijding van inflatie zal laten prevaleren als er wéér en méér slechte berichten komen.

Hoewel de mogelijke gevolgen van derivatenposities op de balansen van financiële instellingen ernstig kunnen zijn, moet ook worden beseft dat op dit moment waarschijnlijk nog niet aan alle voorwaarden voor een collaps is voldaan. Er is in de wereld nog te veel liquiditeit die kan worden gebruikt om koersen op te drijven. Overschotlanden beginnen in toenemende mate gericht macht en invloed te verwerven door hun overschotten, vaak via beurzen, in bedrijven van de voormalige wereldheersers te investeren. Het is voor China, Rusland en de rijke oliestaten de enige manier om te verhinderen dat ze door hun eigen liquiditeitsoverschot zullen worden verpletterd. De vaste wisselkoers tussen dollar en de Chinese valuta draagt er zorg voor dat de handelsvoordelen van de Chinezen t.o.v. de Amerikanen ongewijzigd blijven. In ruil daarvoor lopen ze een groot gevaar als het om kwetsbaarheid voor inflatie gaat. Waarschijnlijk hebben de Chinezen nog wat andere punten op de (verborgen) agenda staan en nemen ze dat risico op de koop toe. De Chinese generaal Sun Tzu schreef twee en een half duizend jaar geleden een boek getiteld: "De kunst van het oorlog voeren". Een gevleugelde uitspraak uit dat boek is:

"De uiterste voortreffelijkheid bestaat in het breken van de tegenstand van de vijand zonder te vechten"

Als de liquiditeitsoverschotten zullen worden gebruikt om de macht van het westen te breken, dan liggen er voor de korte termijn (en wat is kort in het licht van dit soort processen) nog koerswinsten op markten voor aandelen en grondstoffen in het verschiet,

Vrgr jan a

